

Kwaadaardige beweringen over Fouad-L: een weerwoord

In het artikel [De ruimte tussen zorg en zorgelijk](#) bepleitten de misdaadjournalisten Van Dongen en Stoker strengere selectie binnen de opleiding Geneeskunde (VK 13/1/2024). Centraal in hun artikel staat de autistische basisarts Fouad-L, half mei 2023 afgestudeerd aan de Rotterdamse faculteit Geneeskunde, die verdacht wordt van een levensdelict, gepleegd op 28/9/2023, dus ruim drie maanden na zijn afstuderen. De directe aanleiding voor deze wanhoopsdaad was dat de examencommissie in mei, op grond van vermeende ongeschiktheid voor het artsenberoep, weigerde hem het diploma uit te reiken, terwijl door niemand wordt betwist dat hij op dat moment alle 180 studiepunten van de masteropleiding op zak had. Volgens artikel 7.10 WHW is de uitreiking van het diploma in zo'n geval slechts een formaliteit.

Fouad-L berichtte begin augustus 2023 op het discussieforum 4Chan dat hij nooit van plan was geweest het artsenberoep te praktiseren, want hij wilde medisch onderzoeker worden. Hij had al een baan gevonden, maar hij werd per 1 juni ontslagen omdat hij geen diploma kon overleggen. Hij was blut, kon zijn huur niet meer betalen en zou dus in augustus uit zijn woning worden gezet. [Wellicht kwam zijn geldnood tevens voort uit een mogelijke terugvordering van zijn prestatiebeurs (en dito reisproduct), omdat hij niet binnen tien jaar (dus vóór 1 september 2023?) het afsluitende diploma heeft kunnen overleggen!]

De beide VK-journalisten gaan voorbij aan dat soort subtiliteiten. Ze gaan ook geheel voorbij aan de aanklacht die klokkenluider Fouad-L begin augustus in alle eerlijkheid op 4Chan heeft ontvouwd:

1. Ik erken dat mijn sociale vaardigheden in de omgang met medestudenten en patiënten zwak zijn. Dat komt door mijn autisme in combinatie met mijn hoge IQ. Maar desondanks heb ik alle 180 studiepunten op reguliere wijze behaald. De examencommissie wilde mij echter geen diploma uitreiken, tenzij ik met een psychologisch onderzoek kon aantonen dat ik beroeps geschikt ben voor het artsenberoep. Volgens mij was zij niet bevoegd deze onzinnige eis te stellen en ik weiger dan ook eraan te voldoen. Ik had een advocaat in de arm genomen om me tegen de weigerachtigheid van de examencommissie te verweren, maar tot mijn stomme verbazing adviseerde deze advocaat om me aan het verlangde onderzoek te onderwerpen. Ik heb dat advies naast me neergelegd.

2. Maar deze advocaat heeft wel mijn studentdossier bij de faculteit opgevraagd. Daaruit blijkt zwart op wit dat de docenten van het bachelorpracticum Klinische Vaardigheden (PKV) hebben samengezworen om mij onder geen beding te laten slagen voor hun programmaonderdeel. Zij meenden namelijk dat ik, gezien mijn functiebeperking (Asperger), ongeschikt ben voor het artsenberoep. Te lang en te gooiden ze het op gebrek aan empathie, maar die aantijging werd uiteindelijk op basis van onderzoek door een deskundige arts weerlegd.

3. Deze PKV-manipulaties hebben me veel studievertraging gekost. En eenmaal toegelaten tot de masteropleiding, werd dat nog erger. De examencommissie heeft me telkens voor een halfjaar geschorst, op beschuldiging dat ik door mijn autistische gedragingen overlast zou hebben berokkend aan docenten en medestudenten, waarbij zij overigens erkende dat die overlast niet van dien aard was dat ik wegens moreel-laakbare gedragingen kon worden weggestuurd.

De beide auteurs hebben deze driedelige aanklacht van klokkenluider Fouad niet gelezen of in elk geval niet serieus genomen, en ze hebben dan ook niet onderzocht of diens beweringen op waarheid berusten. Toch was dat niet zo moeilijk geweest. In paragraaf 9 en bijlage 5 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Rotterdamse masteropleiding Geneeskunde staat met zoveel woorden dat studenten sancties te duchten hebben “als ze onvoldoende beschikken over de algemene professionele vaardigheden die vereist zijn in het contact met anderen”. De ultieme sanctie is dat ze wegens beroepsongeschiktheid worden weggestuurd uit de opleiding. Het moge duidelijk zijn dat deze bepalingen zich richten tegen studenten met een autistische functiebeperking (zoals Fouad-L), maar ook tegen andere studenten met een contactuele handicap: slechthorenden, slechtzienden, kleurenblinden, stotteraars, dyslectici, et cetera.

Verder leggen de auteurs onvoldoende uit wat de huidige wettelijke randvoorwaarden zijn om studenten wegens beroepsongeschiktheid heen te zenden. Uit de wetgeschiedenis blijkt dat het College van Bestuur (en niet de faculteit) studenten zonder diploma mag wegsturen zolang ze de opleiding nog niet voltooid hebben, mits het College daartoe een lokale regeling heeft opgesteld, en uitsluitend op grond van onprofessionele gedragingen/uitlatingen die moreel-laakbaar zijn en die vertoond zijn binnen de studieomgeving (en dus niet binnen de privéomgeving).

Wes Holleman is onderwijskundig onderzoeker op het gebied van het hoger onderwijs en blogger op [Onderwijsethiek.nl](#)